

Ο Άγιος Νεομάρτυς και Οσιομάρτυς Δαμιανός

/ [Πεμπτούσια](#)

image not found or type unknown

Μαρτύρησε στις 14 Φεβρουαρίου 1568

Ο Άγιος καταγόταν από το χωριό Ρίχοβο της περιοχής των Αγράφων. Από νεαρά ηλικία πήγε στο Άγιο Όρος, όπου έγινε μοναχός στην Ι. Μ. Φιλοθέου. Αφού έζησε λίγο καρό στο κοινόβιο, έφυγε και υποτάχθηκε σε ένα σημειοφόρο ασκητή ονόματι Δομέτιο και ζούσε ησυχαστική ζωή.

Έμεινε εκεί σχεδόν τρία χρόνια αγωνιζόμενος με προθυμία και ακρίβεια, ώστε κάποτε αξιώθηκε να ακούσει θεία φωνή που του έλεγε, Δαμιανέ δεν πρέπει να ζητάς μόνο το συμφέρον το δικό σου αλλά και των άλλων. Άφησε λοιπόν το Άγιο Όρος και πήγε στην περιοχή του Ολύμπου όπου περιόδευε τα χωριά και κήρυττε στους Χριστιανούς τη μετάνοια και την τήρηση των εντολών του Χριστού.

Όμως ο μισόκαλος διάβολος παρακίνησε πολλούς από τους λεγόμενους Χριστιανούς αλλά κατά τα έργα ασεβείς, να κατηγορήσουν τον Άγιο ως πλάνο, απατεώνα και να τον ταλαιπωρούν με διάφορους τρόπους προσπαθώντας ακόμα και να τον σκοτώσουν. Ο Άγιος, μιμούμενος τον Χριστό, έδωσε τόπο στην οργή και έφυγε για τα μέρη του Κισσάβου και της Λαρίσης, όπου συνέχισε το έργο του. Τα ίδια συνέβησαν όμως και εκεί όπως και στα μέρη των Αγράφων, όπου κατέφυγε.

Μετά από όλα αυτά γύρισε στον Κίσσαβο, όπου ίδρυσε μονή μαζί με άλλους μοναχούς. Στη μονή κατέφευγαν πολλοί Χριστιανοί για πνευματική ωφέλεια, γεγονός που ενόχλησε πάλι κάποιους.

Πηγαίνοντας κάποτε για δουλειές της μονής σε κάποιο χωριό, Βουλγαρίνη ονομαζόμενο, συνελήφθη από τους Τούρκους, οι οποίοι τον πήγαν στον πασά της

Λάρισας με την κατηγορία ότι εμποδίζει τους Χριστιανούς να συμμετέχουν στα παζάρια της Κυριακής και τους διδάσκει να μένουν πιστοί στον Χριστό.

Ο πασάς διέταξε να τον δείρουν, να του βάλουν βαριές αλυσίδες στο λαιμό και τα πόδια και να τον ρίξουν στη φυλακή. Για δεκαπέντε μέρες τον βασάνιζε με διάφορους τρόπους να τον κάνει να αρνηθεί τον Χριστό. Ο Άγιος έμεινε σταθερός και Τον ομολογούσε Θεό αληθινό και ήλεγχε με γενναιότητα τη θρησκεία τους και τον προφήτη τους. Θυμωμένος ο πασάς διέταξε να τον απαγχονίσουν και ύστερα να κάψουν το σώμα του.

Τον πήραν τότε οι δήμιοι και τον κρέμασαν. Κάποιος από τους δημίους, θέλοντας να χτυπήσει με ένα τσεκούρι τον Άγιο, έκοψε το σκοινί και έπεσε κάτω ο μάρτυς μισοπεθαμένος. Τον σήκωσαν τότε και ζωντανό ακόμα τον έριξαν μέσα στη φωτιά. Τον έκαψαν και τη στάχτη του την έριξαν στον Πηνειό ποταμό.